

Hadrian's Wall Walk 2011

1 augustus – 9 augustus 2011

Jan Aartsen en Jac de Bruin

The Hadrian's Wall Walk 2011

Voorwoord.

Jac en ik hebben het plan opgevat eens een andere tocht te doen dan de gebruikelijke in Europa. We willen eens naar Engeland. Het zou The Coast to Coast kunnen zijn en vele andere tochten in Engeland of Schotland.

We kiezen voor the Hadrian's Wall Walk.

Deze route ligt in Noord Engeland, niet ver van de Schotse grens. De tocht is ca. 145 kilometer lang en loopt van Newcastle naar Bowness-on-Solway.

Voor de route hebben wij het boekje: Hadrians Wall Path van Henry Stedman gebruikt. Het is een handzaam boekje met zeer duidelijke routekaartjes. Het feit, dat het in het Engels is geschreven, is geen bezwaar.

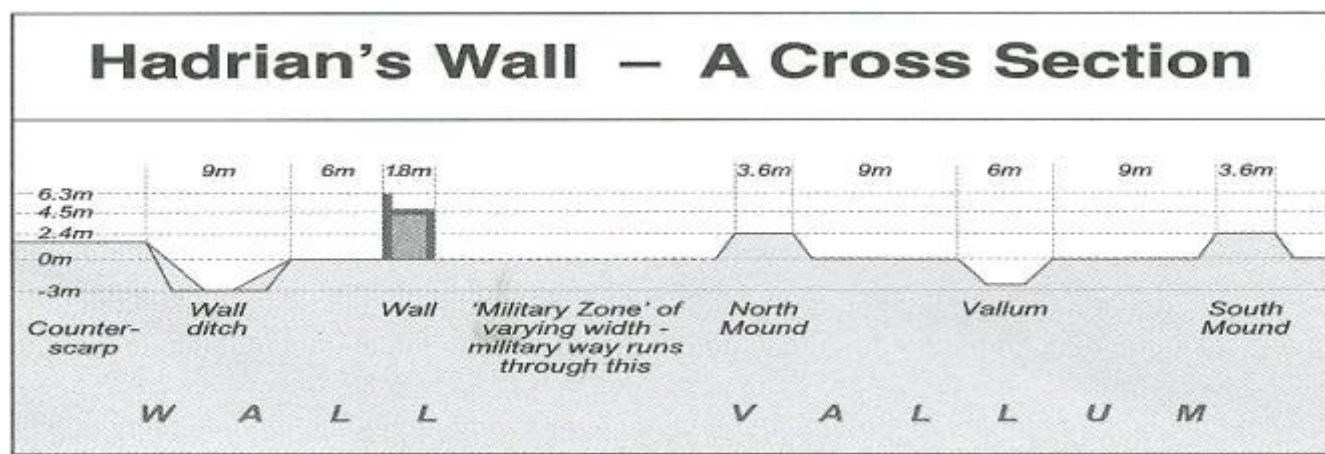
De route is erg goed gemarkeerd. Meestal gedaan door afbeeldingen van eikels.

We overnachten in hoofdzaak in Bed en Breakfasts. Deze hebben we vooraf geboekt via Sherpavan. Ook doet Sherpavan het bagagetransport voor ons. De gehele tocht duurt, inclusief 2 overtochten, 9 dagen, waarvan 6 wandeldagen.

Geschiedenis

The Hadrians Wall is gebouwd in opdracht van Keizer Hadrianus. De noordelijke grens van het Romeinse Rijk in Engeland werd steeds bedreigd door de barbaren. In 122 na Christus bezocht hij Engeland en gaf opdracht de noordelijke grens te beveiligen door middel van een te bouwen muur. In 6 jaar tijd werd een muur gebouwd van 122 kilometer lengte en was ca. 6 meter hoog.

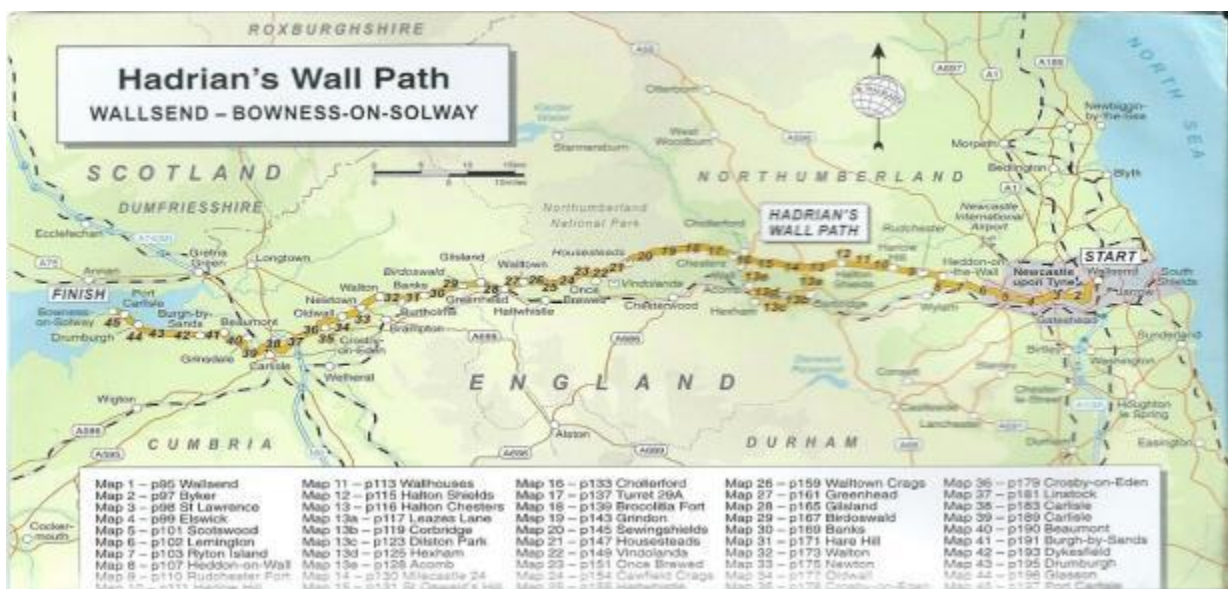
Aan beide zijden was de muur voorzien van grachten en wallen. Zie doorsnede.

Er hebben ca. 6.000 Romeinse soldaten aan de muur gewerkt.
 De muur werd opgebouwd met rotsstenen. Het gedeelte tussen Carlisle Bowness-on-Solway werd opgebouwd met blokken turf.
 Er zijn forten, mijl-kastelen, tempels en torens over de gehele lengte. Een mijl is ca. 1478 meter.
 Tussen de milecastles stonden 2 turrets (verdedigingstorentjes).
 Nadat de Romeinen waren vertrokken, werden de stenen door de bewoners in de buurt van de Wall gebruikt voor het bouwen van huizen, schuren en kerken. De turf werd gebruikt als brandstof.
 Op veel plaatsen is de muur verdwenen, maar er is nog veel te zien van de overgebleven restanten. De hoogten van de overgebleven gedeeltes zijn tot ca. 2 meter hoog. Soms liggen restanten van de Muur onder geasfalteerde wegen.
 De Muur staat sinds 2003 op de Unesco-lijst van werelderfgoederen.
 In dat jaar werd ook de wandelroute nabij de muur in gebruik genomen. Sindsdien lopen ca. 10.000 mensen per jaar deze route.
 Deze route is een feest voor de natuurliefhebber. Er zijn prachtige landschappen, panorama's en natuurschoon te zien.

De route.

Zoals gezegd loopt de route van Sedegunum in Newcastle in het oosten naar Bowness-on-Solway in het westen.
 De route loopt meestal langs of in de buurt van de Muur.
 De route begint begint 10 kilometer vóór Newcastle en passeert een aantal kleine plaatsen tot we in Carlisle aankomen, wat een vrij grote stad is. Dan is het nog een dag naar Bowness-on-Solway.

Dag 0: 1 augustus 2011. Etten-Leur – New Castle.

We vertrekken om 12.30 uur in Etten-Leur richting IJmuiden. We rijden met de auto van Jac.

Het was een lange morgen. Om 9.00 uur was alles ingepakt en nog eens gecontroleerd. Ik was klaar voor vertrek. Dan is het wachten op het vertrek. Om 11.30 uur arriveert Jac. We eten een broodje en vertrekken om 12.30 uur, na afscheid van Corrie te hebben genomen.

Het is, vanwege de vakanties, niet druk op de weg. De reis verloopt voorspoedig.

Om ca. 14.00 uur arriveren we bij de Ferry. We kunnen vlakbij parkeren. De boot ligt al aan de wal. De naam van de boot is Princess Seaways. Het is een erg grote boot. We lopen wat rond op de kade en bekijken de boot.

We gaan in het restaurant van de vertrekhal zitten en drinken wat en lezen een krantje.

Om 16.00 uur kunnen we op de boot. Het ziet er erg luxe uit en het is netjes. Wij krijgen hut no. 4304. Het is op de 4^e verdieping.

De hut is niet groot. 2 Stapelbedden met een gangetje van ca. 60 cm.

De bovenbedden worden niet gebruikt. We hebben een 4 persoons hut.

Er is ook een douche- en toiletruimte. Het is economisch ingedeeld.

We zetten onze rugtas binnen en gaan naar het dek.

Op het dek hebben we een goed beeld van de grootte van de boot. Ik haal een folder met de gegevens van de boot.

De lengte is: 162,74 meter, de breedte is: 27,6 meter en de diepgang is 6,2 meter. De snelheid is ca. 40 kilometer.

De boot is gebouwd in 1986 en gerenoveerd in 2003 en 2006.

Er kunnen 1250 passagiers en 600 auto's vervoerd worden.

De boot heeft 11 etages.

Het geheel is indrukwekkend. We verkennen het hele schip. Er is een grote taxfree winkel, een casino, een bioscoop en een amusementsruimte. Ook zijn er meerdere restaurants.

We lopen over meerdere deks. We hebben een mooi uitzicht over IJmuiden en Zandvoort. De zee ziet er rustig uit.

Als we willen gaan eten, moet ik mijn pillen nog zoeken. Ik heb ze zo goed opgeborgen, dat het even duurt eer ik ze heb gevonden. Ik heb mijn tas 2 maal in en uitgeladen.

Om 20.30 uur kunnen we eten. Het is laat. We hadden om 18.00 uur al een flinke honger.

De maaltijd bestaat uit een warm buffet. Het smaakt prima.

We schrijven ook ons dagboek aan deze tafel.

Om 22.30 uur (Nederlandse tijd) zijn we klaar en gaan ook meteen slapen.

=====

Dag 1: 2 augustus 2011. Wallsend – Heddon on the Wall: 29 km.

Het slapen op de boot gaat redelijk goed. Ik word regelmatig wakker van het geluid van de scheepsmotoren. Over het algemeen heb ik goed geslapen. Om ca. 7.00 uur (Engelse tijd) word ik wakker. Jac is al op en aangekleed. Hij zit al sms'jes te versturen.

We eten een broodje en pakken onze rugtassen in.

Als de rugtassen gereed zijn, gaan we naar het restaurant om koffie te drinken.

We spreken een Nederlands echtpaar, dat ook de Hadrian's Wall Walk gaat doen. Zij starten aan de westzijde in Carlisle. Zij vinden het een voordeel, dat ze steeds de wind en de regen in de rug hebben.

Om 8.15 uur gaan we onze rugtassen ophalen.

De boot zal aanmeren om ca. 9.00 uur. Het duurt een tijdje eer de boot is aangemeerd en de slurf aan de uitgang is gemonteerd.

Om 9.15 uur staan we op de wal.

Judith van Sherpavan zou om 9.15 uur aanwezig zijn om onze rugtassen over te nemen.

We zien geen Judith.

Om 9.30 uur komt ze aanrijden. De tassen gaan in de kofferbak. Ik vraag haar of zij ook langs Wallsend komt. Zij wil ons wel bij de start Segedunum afzetten, anders zouden we met de bus of metro moeten gaan.

Om 10.00 uur arriveren we bij de ruïne van het fort Segedunum.

Van het fort zijn slechts de restanten van de fundaties te zien. Het terrein is geheel afgeschermd door een hekwerk. Er staat een monument met de namen van een aantal Romeinse soldaten, die aan de muur gewerkt hebben.

We lopen om Segedunum heen en komen op een asfaltpad. Naast het pad zien we het eerste aanwijzingsbordje en eikels van Hadrians Way.

We lopen achter oude fabrieken, waarvan de meeste niet meer in gebruik zijn.

Na enkele kilometers arriveren we bij de rivier de Tyne. We passeren het naambord Newcastle upon the Tyne. Achter dit bord staat een plaquette met de afbeelding van Keizer Hadrianus.

Het weer is goed. Het is wel drukkend warm en de hemel is bewolkt. Er zou vandaag nog een bui kunnen vallen. Als de zon door de wolken schijnt, is het erg warm.

Op een bank ritsen we onze broek af.

We lopen over een oude spoorlijn. Regelmatig zien we een stukje spoorlijn boven het gras uitsteken. Soms is er een bankje van gemaakt.

Aan de overkant van de Tyne staan grote fabriekscomplexen. Ook hier staan veel gebouwen leeg en zijn vervallen. Ze zijn gereed voor de sloop. Enkele fabrieken, die nog in gebruik zijn, verspreiden een vreselijke stank. De bedompte hemel zal ook hier wel mee te maken hebben. Het lijkt wel of er olie op het water drijft. De stank is ook een olielucht.

Om ca. 11.00 uur komen we in het plaatsje Byker. In dit plaatsje ligt de jachthaven St. Peters Marina. Deze jachthaven komt uit op de Tyne.

Aan de jachthaven is een bar Bascule Bar & Bistro. Hier gaan we koffie drinken. We bestellen ook een sandwich. Het wordt een uitgebreide sandwich, want er zit ook frites, salade en tomaat bij. Het smaakt erg goed en de prijs is zeer redelijk (het zijn wel Engelse Ponden).

Om 11.30 uur gaan we verder. We lopen weer naar de Tyne en richting Newcastle. We passeren nog een uitgebrande meelfabriek. Het is een groot complex. Op grote afstand is het uitgebrande gebouw te zien. Het toort ver boven de andere gebouwen uit.

Als we het gebouw passeren, zien we dat begonnen is met de sloop van het gebouw.

We naderen Newcastle en komen bij de Millenniumbrug, die in 2002 is gebouwd. Er liggen in Newcastle 7 bruggen over de Tyne. De oudste dateert

uit het jaar 1876. De Tynebrug is uit het jaar 1928. Deze brug kan ik door de Millenniumbrug heen fotograferen.

Aan de overkant van de Tyne staat een complex met een glimmende aluminium gevel. De naam is Baltic Art and Music Art Center.

We komen bij een richtingaanwijzer no. 73. Dit is de bewijzing voor fietsers van route 72. De bewegwijzering van het Cycle Network is betaald door the Royal Bank of Scotland. Er zijn er ca. 1000 geplaatst in Engeland.

De andere richtingborden zijn typisch Engels. Meestal zijn het gietijzeren borden. Het is benauwd en het stinkt ook nog steeds.

We blijven langs de Tyne lopen. Aan de andere zijde van ons pad ligt een

businesspark met kantoorgebouwen.

We passeren de plaats Scotswood en verlaten de Tyne en lopen door een semi-natuurgebied.

Als we hier lopen dreigt het te gaan regenen. Als het gaat regenen, willen we onze poncho's aantrekken.

Als we bezig zijn houdt het regenen op. We bergen de poncho's weer op en lopen verder. Na een kwartier begint het toch te regenen en trekken we de poncho's toch aan. Voor we de poncho's en gamaschen aan hebben zijn we al doornat. We lopen in de stromende regen verder.

We komen ook doorweekte wandelaars tegen.

Om ca. 15.00 uur komen we bij de bar The Boathouse. Op de gevel staan strepen en getallen van de hoogtes van waterstanden bij overstromingen. Hier gaan we snel naar binnen.

Intussen wordt het droog en worden de poncho's weer opgeborgen.

Als we buiten komen begint het weer te regenen en kunnen de poncho's weer aan. Wat een gedoe!!

We lopen nog even langs the Tyne. Bij Ryton Island verlaten we the Tyne voorgoed en lopen over een pad verder.

Het is zo nu en dan droog, maar we houden onze poncho aan. We lopen door een golfterrein, waar we in de verte een paar mensen zien golfen.

Om ca. 16.30 uur zijn we in Heddon on the Wall. Hier zien we het eerste stukje Wall. We maken er een paar foto's van.

Als we terug lopen, zijn we het spoor bijster. Een man helpt ons op de goede weg naar de B&B. Het is nog 3 mijl lopen. Dat is wel 5 kilometer. We lopen langs een verkeersweg en ook nog een stukje door een weiland. Om ca. 17.45 uur arriveren we bij de B&B Iron Farm.

Het is een mooie statige boerderij, die in gebruik is als B&B.

We worden goed ontvangen door de gastvrouw. Onze natte schoenen moeten in de hal blijven. We krijgen een mooie 2 persoons kamer. Het is erg netjes.

Na het douchen, kunnen we om 18.30 uur eten.

We hebben een flinke honger.

Er zijn nog 2 Nederlanders gearriveerd. Ze zitten aan een andere tafel. Ze zijn niet erg spraakzaam.

Het eten smaakt me goed. We krijgen een heerlijke soep, een steak met aardappelpuree en diverse groentes. Als nagerecht krijgen we warme rabarber met ijs.

Na het eten gaan Jac en ik de tuin bekijken. Zij hebben een mooie tuin met mooie lelies, die volop bloeien.

Om 20.00 uur ga ik schrijven. Als ik hiermee klaar ben, maak ik mijn spullen gereed voor morgen. Om ca. 22.30 uur gaan we slapen.

=====

Dag 2: 3 augustus 2011. Heddon on the Wall – Wall: 25 km

Om 7.30 uur kunnen we ontbijten. We krijgen een uitgebreide Europese maaltijd. Het Engels ontbijt hebben we niet genomen. Gelukkig maar. De andere Nederlanders hebben een Engels ontbijt met warme worst en gebakken eieren.

Om 8.30 uur vertrekken we. Het is mooi weer en het ziet er veel belovend uit. We lopen het erf af en komen meteen op de route.

We lopen naast de hoofdweg over een graspad. Het gras is nat, maar het zal met dit weer snel droog zijn. Tussen de autoweg en het pad staan struiken, zodat we meestal niet veel merken van het verkeer.

Over een gedeelte van het pad, dat drassig is, liggen natuursteen platen, waar we over kunnen lopen. We gaan richting Harlow Hill.

In Harlow Hill lopen we langs een leuk kerkgebouwtje. Het kerkje is niet meer in gebruik als kerk, maar als schuur. Aan de achterzijde is het te zien, want er hangen grote, stalen schuifdeuren om het materieel in en uit te rijden.

De weg, waar we steeds langs lopen is de B6318. Deze weg zal bijna de gehele dag onze buur blijven.

Voorbij het Great Northern Lake nemen we een weg naar links. Hier zou een boerderij staan met een ruïne van een gebouw, dat gebouwd is met stenen van de Wall van Hadrianus. We zien de restanten en gaan terug naar de route.

We volgen weer het pad. Naast het pad is een Ditch. Dit is een gracht direct naast de Wall.

Tussen de restanten van de oude Muur en het pad is een strook met allemaal wilde planten. Het is nu zomer. De echte plantenbloei is nu voorbij. Dan is mei en juni de beste periode.

We komen bij Robin Hood Inn. De bar is gesloten. Dan gaan we naar Vallum Farm, ca. 500 meter verder. Ik neem een koffie en een sandwich voor onderweg.

Als we verder gaan, staan er naast het pad ontzettend veel Wilgenroosjes volop in bloei. Het is een fris rode kleur. Het pad loopt om een boerderij heen. We moeten wel 10 houten overstapbruggetjes over rond de boerderij.

We blijven over graspaden lopen. We moeten regelmatig over muren door middel van aangebrachte plaatjes in de muur, die als trapjes dienen. Het is een goede manier om over de muren te geraken.

Soms verlaat het pad de hoofdweg en loopt dan door weilanden. Het looppad is meestal gemaaid, wat het lopen prettiger maakt.

Het weer is prima. De zon schijnt, maar soms dreigt de regen.

We komen uit bij een Engels echtpaar. Zij lopen een gedeelte van deze route. Zij wonen in deze omgeving en de man is net met pensioen en ze willen meer gaan wandelen.

Ik draag een shirt met een opdruk van de Camino Portugues. De vrouw vraagt of ik in Santiago de Compostela ben geweest. Als ik dat bevestig, zegt ze, dat het haar wens is om daar ook heen te gaan.

Om ca. 13.45 uur gaan we van het pad af en lopen naar de St. Oswald's Hill Head. Het is een kerkje in het open veld. Het ziet er leuk uit en in het gastenboek is te zien, dat het vaak bezocht wordt.

Sir Oswald was Heer van enkele graafschappen in Noord Engeland. Hij was katholiek. Op de plaats van de kerk Heaven Fields leverde hij strijd met de Heer van York, die hij won.

Na de veldslag liet hij Ierse monniken toe. Eén van die monniken was St. Bonifatius, die later is vermoord bij Dokkum. Na zijn overlijden wordt de Hertog heilig verklaard en wordt op de plaats van de veldslag een kerk gebouwd met stenen van de Muur.

We gaan weer verder over het graspad, steken de weg over en lopen verder. We lopen nu langs een stuk authentieke Muur. Daarna lopen we door een taxusbos.

We komen uit bij een weg, die we moeten volgen.

Bij een kruising gaat de weg rechts naar Chollerford. Wij gaan echter linksaf naar het plaatsje Wall.

Na een paar honderd meter zijn we in Wall.

We bereiken vrij snel het Hadrian Hotel, waar we overnachten. Het is nu ca. 15.00 uur.

We hebben een goede kamer.

Om ca. 16.00 uur gaan we naar de pub. Hier bestellen we Engelse ale. Het zijn grote glazen bier tot de rand gevuld en zonder schuim. Het smaakt niet erg. Dit wordt nooit ons lievelingsbier.

Ik ga hier mijn dagboek schrijven. Om ca. 17.30 uur ben ik klaar en bestel nog een bier, maar dan van een ander merk. Dit smaakt ook niet. Jac heeft hierover dezelfde mening.

Om 18.00 uur kunnen we eten. We eten in het restaurant van het hotel. Ik neem een steak met frites en koffie na. Om 20.00 uur gaan we naar onze kamer en gaan op tijd slapen.

=====

Dag 3: 4 augustus 2011. Wall – Twice Brewed: 25 km

Om 6.30 uur staan we op. Ik heb niet zo best geslapen. Jac heeft het hele taxusbos van gisteren omgezaagd. Dat heeft me wel een paar uur slaap gekost.

Als we naar het restaurant lopen, struikelt Jac op de trap. Hij maakt een flinke smak. Als hij weer opstaat, blijkt de schade mee te vallen. Hij heeft een schaafwondje en een blauwe plek.

We krijgen een goed ontbijt. We hebben nu gekozen voor een Engels ontbijt. We willen het toch een keer meemaken. Het smaakt wel, maar het ligt wel zwaar op de maag.

We vertrekken om 8.00 uur en lopen terug naar de route naar Chollerford. We maken een paar foto's van de Chester Bridge bij de ingang van het dorp. Het is een oude brug met 5 bogen.

Tegenover de brug is een winkeltje. We gaan er heen. Er is geen brood, maar er zijn wel koeken. Dan hebben we in ieder geval wat te eten.

Als we verder gaan, begint het te regenen. We trekken meteen de poncho's en gamaschen aan.

We lopen langs de weg. Er is veel verkeer.

Als we bij de ruïne van Chesterford aan komen is de poort nog gesloten. Deze gaat om 10.00 uur open. We gaan verder, want we passeren vandaag nog enkele forten.

Bij het plaatsje Walwick verlaten we de weg. Even verderop gaan we over een trapje en lopen over het graspad.

Het blijft regenen, maar mijn voeten blijven gelukkig nog droog.

Na enige tijd lopen we weer over een graspad naast de hoofdweg. We hebben mooie uitzichten over het landschap. Het is heilig en dat belemmert ons om mooie foto's te kunnen maken.

We moeten regelmatig over de muren door middel van natuursteen of houten trapjes.

Om 10.30 uur steken we de weg over en gaan we richting Brocolitia Roman Fort.

Als we daar aankomen, zien we alleen een zandheuvel, waar de restanten van het fort zich onder het zand bevinden. Er lopen alleen schapen en geiten.

Er loopt ook een Nederlands echtpaar. Zij zijn op vakantie en lopen soms een stukje van deze route.

Iets verder staat een Mitrastempeltje. Er staan nog wandjes en zuiltjes van ca. 50 centimeter hoogte. De afmeting van het tempeltje is ca. 5.00 x 10.00 meter.

Het regent nog volop. We steken weer de weg over en gaan weer verder over een graspad. Soms lopen we weer over natuursteen platen, omdat het te drassig is. Regelmatig moeten we weer over de muren. Het terrein wordt meer geaccidenteerd, wat een mooi uitzicht biedt. Om ca. 11.30 uur zijn we bij Coesike Turret. Het zijn de overblijfselen van een

wachttoren.

We gaan nu verder van de hoofdweg af.

Om ca. 12.00 uur kunnen we de poncho uittrekken. Het is droog geworden.

We gaan op de Muur zitten om wat koeken te eten. Er passeren ons meerdere wandelaars. Iedereen zegt gedag.

Als we verder gaan, zit verderop een Nederlands echtpaar, dat ook the Hadrian Wall Walk loopt. Ze komen uit Maastricht. We maken een praatje met hen.

De bergen worden steeds hoger. De Muur loopt over de bergen. Het is een mooi gezicht.

Om ca. 15.00 uur komen we bij het fort Housesteads. Het is een groot complex. Hier is, aan de hand van het verloop van de fundaties, de indeling te zien. De ommuring staat er ook nog gedeeltelijk. Er staat een informatiebord met tekeningen hoe het vroeger er uit gezien zou hebben. Er is maar een klein gedeelte over.

We kunnen koffie drinken in de informatieruimte. Het echtpaar uit Maastricht arriveert hier ook.

Als we verder gaan is de lucht helderder, waardoor het uitzicht beter is.

We volgen de spaarzame aanwijzingen. Het terrein wordt hier ruiger. Steil klimmen en dalen via trappen van natuursteen blokken.

Op een punt gaan we twijfelen. Hier is een kruising met een andere trail. Het is de Pennine Way. We nemen de meest logische richting, waarvan wij denken, dat dit overeenkomt met mijn boekje. Het is weer een steile klim. We zien steeds geen aanwijzingen. We blijven twijfelen.

We gaan weer naar beneden. Daar wachten we even tot we andere wandelaars zien. We zien nu wandelaars van 2 richtingen aankomen. Dus we liepen toch goed.

Vanaf hier is het steeds steil klimmen en steil dalen via trappen.

Het gaat weer flink regenen. Dus we trekken de poncho's weer aan.

We zien de mensen steeds voor ons lopen.

Jac bedenkt hier een nieuwe spreuk: "Beter goede volgers dan slechte voorlopers". Hier kan ik me wel bij aansluiten.

Om 15.15 uur hebben we, na Fort Housesteads, veel moeten klimmen en dalen. Het gaat goed met ons.

De stemming wordt door het weer en het terrein niet negatief beïnvloed. De uitzichten zijn fantastisch.

Dit landschap is totaal anders dan op

het vasteland.

We blijven de trapjes en poortjes tegen komen en het blijft klauteren.

Om 16.00 uur komen we op een asfalt weg. We weten hier niet de weg naar onze B&B. Een vrouw wil ons wel begeleiden naar een informatiecentrum. We komen bij het Thumberland National Park. Het is een informatieruimte met een souvenirwinkeltje.

We informeren naar onze B&B Saughy Rigg Twice Brewed. De vriendelijke mevrouw zegt, dat wij opgehaald kunnen worden. Ze gaat bellen en we zullen na een kwartier worden opgehaald. De B&B is ca. 4 kilometer verwijderd van de route.

We drinken koffie en kijken wat rond in het winkeltje. We kopen een T-shirt van de Hadrian Wall Walk.

Een vrouw haalt ons om ca. 16.15 uur op en na een kwartier zijn we in de B&B. Er zijn al een aantal wandelaars gearriveerd. Het zullen er uiteindelijk ca. 15 worden.

Jac en ik krijgen ieder een eigen 2 persoons kamer. We krijgen koffie aangeboden.

Na het douchen, gaan we schrijven.

Onze natte schoenen kunnen we drogen in het droogkamertje. Dit kamertje is verwarmd. Om ca. 19.15 uur kunnen we eten. Het is weer een vleesgerecht met soep vooraf. Om 20.30 uur zijn we klaar. Er zitten hier ook meerdere Nederlanders.

We gaan koffie drinken op onze kamer en gaan op tijd slapen.

=====

Dag 4: 5 augustus 2011. Twice Brewed – Banks: 25 km

Jac en ik worden na het ontbijt weer met de auto naar de route teruggebracht. We nemen vandaag ook een lunchpakket mee. Aan het traject, dat we vandaag passeren, komen we geen winkels of bars tegen. We worden op de parkeerplaats afgezet, waar we gisteren de route hebben verlaten.

We beginnen meteen weer langs de Muur te wandelen. Het is hier erg winderig.

Het is weer regelmatig klauteren over de muur door middel van de houten trapjes, natuursteen treden en soms poortjes.

Het uitzicht is erg mooi. Ook omdat er mooie wolken zijn, waar het zonlicht langs en doorheen schijnt. Het is niet heilig, waardoor de vergezichten ook beter zijn dan gisteren. We genieten ervan.

In de verte kunnen we nog de B&B zien, waar we overnacht hebben.

Het terrein is weer geaccidenteerd. De hoogteverschillen zijn weer veelvuldig en het klimmen en dalen is niet altijd eenvoudig. We houden hier wel van.

Dan voelen we ons nog als jonge honden.

Na een lastige klim bereiken we het hoogste punt van de Hadrians Wall Walk. De hoogte is 354 meter. De naam hiervan is: Windfields Crag.

We moeten hier voorzichtig zijn bij het klimmen en dalen, want we zijn genooddaakt van het ene rotsblok op het andere te stappen. Gelukkig is het nu weer droog, zodat de stenen niet glad zijn.

Als we laag lopen moeten we vaak over natuursteen platen lopen, vanwege de drassigheid.

We moeten flink afdalen naar een weg en na de weg moeten we weer flink klimmen. De doorgang heet Cawgate.

Even later komen we langs Turret 41. Dit is weer een wachttoren, die om de ca. 500 meter is opgenomen in de Muur.

In het weiland hebben pas koeien ge graasd. Overal liggen vlaaien. We moeten nu goed uitkijken om er niet in te stappen.

We blijven steeds in de buurt van de Muur met de steeds terugkerende Milecastles en Turrets. We passeren er tientallen onderweg.

De Muur is "gemetseld" en de reparaties zijn gestapeld.

We komen bij Great Chester Fort. In het midden staat een zuiltje. Op het zuiltje liggen veel koperen muntstukken. Ik moet Jac afstoppen, want hij wil een aantal muntstukken in zijn broekzak stoppen. Ik maak er snel een foto van als mogelijk bewijsstuk.

Om ca. 10.30 uur wordt het zwaar bewolkt. We twijfelen of het wel droog zal blijven.

We blijven over graspaden lopen.

Na 30 minuten is de bewolking weer verdwenen. We hebben geluk.

We gaan lopen over de kam van een berg. De route is hier niet aangegeven. Even verder komen we een jong Duits stel tegen. Hij komt uit Dortmund en zij uit Erfurt.

We eten bij Turret (wachtpost) 45a.

Omdat hier de route niet staat aangegeven gaan we verderop toch twijfelen.

We besluiten af te dalen naar een meertje. Mijn boek geeft aan, dat we dit meertje moeten passeren.

Bij het meertje is een parkeerplaats en een koffietentje. Hier drinken we koffie. We geraken aan de praat met een Engels meisje, die de route in tegenovergestelde richting loopt. We gaan weer verder langs de Muur over een graspad richting Greenhead. Er lopen hier veel schapen met mooie gekromde hoorns. In Greenhead staat op een heuvel een grote ruïne van een kasteel, Thurwall Castle genaamd.

Als we een smal bruggetje willen passeren, komen we een groep bejaarde wandelaars tegen, die de route in tegenovergestelde richting lopen. We lopen even over een weg en daarna weer over een graspad. Na een paar kilometer komen we in de plaats Gilsland. Hier willen we kijken of we geld kunnen pinnen. In een winkel zouden we kunnen pinnen, maar de winkel is pas om 13.30 uur weer open. In een bar overbruggen we de tijd met het drinken van een chocomel met schuimpjes. Lekker!! Het pinnen wil niet lukken, omdat op vrijdag de lijn over bezet kan zijn. Helaas!! We gaan weer verder. We lopen langs een kaarsrechte muur van enkele kilometers lengte. We passeren Turret 49b. We blijven steeds de Muur volgen. We komen over de brug over de Irthing River.

Als we de muur en het weiland verlaten, komen we in een bos. Dat is zeldzaam. Het ruikt hier heerlijk en het is fijn te lopen over bospaden. Het bospad komt uit op een asfaltweg. Deze weg verlaten we regelmatig, als we weer een stukje door het weiland moeten. We passeren het naambord Banks.

Na ca. 500 meter komen we bij onze B&B Quarry Side Banks. De huizen hebben hier geen huisnummers, maar een naam.

We worden ontvangen door onze gastvrouw Elisabeth. Ze heeft een mooie grote tuin met een prachtig uitzicht over de vallei.

De kamer is uitstekend. Later komen nog 4 Nederlanders binnen. Het is het echtpaar uit Maastricht van 2 dagen geleden en een echtpaar uit de buurt van Zwolle. Wij hebben hen gisteren in de B&B van Twice Brewed ook gezien.

Ik ga in de kamer mijn dagboek schrijven.

In dit dorp is geen restaurant. De echtgenoot van Elisabeth wil ons wel naar een naburig dorp brengen en zal de pub eigenaar ons terug laten brengen. Om 19.30 uur worden we weggebracht. We kunnen er prima eten. We maken ook nog een praatje met de andere Nederlanders. "Pinnen" is hier ook mogelijk. We zitten weer flink in de slappe was.

Om 21.30 uur worden we allen tegelijk teruggebracht.

Als we terug zijn, maak ik mijn dagboek af en gaan we om 22.30 uur naar bed.

Dag 5: 6 augustus 2011. Banks – Carlisle: 25 km

We hebben een Engels ontbijt besteld.

Het bestaat uit gebakken ei, een gebakken sausageworst, gebakken spek, gebakken tomaat en champignons. Het is een flinke maaltijd. Het is allemaal zeer vet. Ik eet er maar niet teveel van.

De andere Nederlanders komen ontbijten, als wij vertrekken.

Het is droog, maar zwaar bewolkt.

Nabij een boerderij verlaten we het asfalt en gaan over het gras lopen.

Het gras is flink nat.

We komen bij een "Snack Hut". Als ik dit lees, gaat mijn maag meteen protesteren. Het is een tuinhuisje. Binnen kun je van alles nemen en het geld in een potje doen. Er is koffie, thee, diverse soorten limonades en snoepgoed. Aan de wand hangen veel briefjes van wandelaars, die bedanken voor de service. Ik vind het overdreven. De prijzen zijn wel laag.

Na de koffie lopen we verder over een graspad met aan de ene zijde struiken en aan de andere zijde hebben we een mooi uitzicht.

We passeren een van de laatste resten van de Wall.

We vervolgen over asfalt en komen bij de brug Dovecote Bridge. Het lijkt een mooie brug, maar we kunnen er niet veel van zien, omdat de beplanting om de brug te hoog is.

We vervolgen onze weg en komen in Walton. Het is niet meer dan een gehucht van enkele huizen.

We passeren een bord van een camping. Aan het bord hangen een paar dode kraaien. Wat hier de bedoeling van is, is mij niet duidelijk.

We lopen door weiland en moeten weer een aantal poortjes door.

Vandaag wandelen we nagenoeg over vlakke terreinen.

In het plaatsje Newton gaan we op een bank zitten en eten brood. We zitten bij een kruispunt van wegen. Er is redelijk veel verkeer.

Verderop lopen we over een grasdijkje, dan weer door een "Ditch".

We passeren hier regelmatig wandelaars, maar er komen er ons ook tegemoet.

Om 11.00 uur gaat het regenen. We trekken net op tijd onze poncho aan.

We verlaten het gras door een "kissing gate" (poortje) en komen op asfalt. Via deze weg lopen we naar Crosby on Eden. In dit dorp drinken we koffie. We trekken onze regenspullen uit en settelen ons in een Chesterfield bankstel. We bestellen koffie met een flink stuk cake. Na $\frac{3}{4}$ uur vertrekken we weer, nadat we onze regenspullen weer hebben aangetrokken, want het regent nog steeds.

Jac wil, voor we vertrekken, nog even naar het toilet. De ruimte is zo krap, dat hij eigenlijk de deur open moet laten.

Tegen 12.00 uur vertrekken we. We komen bij River Eden. Aan beide zijden van het pad staat de berm vol met wilde Balsamine. Het is een bloemenzee, maar liever niet in mijn tuin.

We verlaten de rivier en lopen achter

een haag, die ons scheidt van de weg.

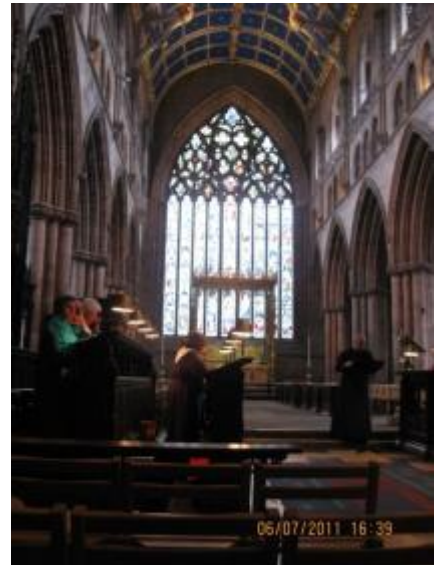

Bij een brug en kissing gate verlaten we het pad en lopen door een park richting Calisle.

Het blijft flink regenen, als we door het park lopen. Vóór de brug wordt er volop gecanood. Er wordt les gegeven. Het is leuk om te zien. De een na de andere cano slaat om in de sterke stroming.

Bij de brug over de rivier Eden gaan we richting centrum. Na een paar honderd meter lopen we de straat Victoria Place in.
De B&B Abberley House hebben we snel gevonden.
We zijn blij, dat we onze natte spullen kunnen uittrekken. Het is nu 14.00 uur.
Onze rugtassen zijn nog niet gearriveerd. We zitten nog een uur met onze spullen aan.
Na 1 uur arriveren onze rugtassen. Nu kunnen we douchen.
Om 16.00 uur zijn we klaar en lopen door de regen naar het centrum.
Het centrum is heeft door de regen een triest aanblik.
We bekijken de kathedraal. Een koor oefent in de kerk. Het klinkt goed.

Om ca. 17.15 uur zijn we terug in de B&B. We gaan ons dagboek schrijven.
Om 19.30 uur gaan we eten.
Het valt mij op, dat de Engelsen niet zo hoffelijk zijn als wij denken. Er zijn maar weinig mensen, die bij een zebrapad wachten, als het stoplicht op rood staat.
Om 21.30 uur zijn we weer terug in de B&B.

=====

Dag 6: 7 augustus 2011. Carlisle – Bowness-on-Solway: 25 km

Om 8.00 uur vertrekken we.

Het regent. We kunnen meteen onze poncho aantrekken.

We lopen terug naar de brug, waar we gisteren de route hebben verlaten.

We lopen onder de brug door en gaan verder langs de rivier River Eden.

We passeren de verdedigingsmuur van het kasteel van Carlisle.

Het pad in een park is erg drassig door de vele regen van gisteren. De grote plassen maken het lopen hier geen feest.

We lopen onder een spoorbrug met 5 bogen. De brug wordt niet meer als zodanig gebruikt.

We gaan verder over een mooi pad tussen een lange bomenrij aan beide zijden.

Hierna volgt weer een graspad.

Het gras is nat en het blijft

regenen. Het graspad gaat over in weer een slecht paadje.

Voor het plaatsje Grinsdale hebben we weer een erg slecht modderpad in een weiland.

Als we over een pad lopen met aan beide zijden prikkeldraad moeten we opletten met onze poncho.

Langs het pad staan erg veel wilde Balsamine in bloei. Het is wel een mooi gezicht. We komen weer bij de River Eden. Het is hier een erg snel stromende rivier.

Verderop moeten we veel trappen klimmen. Dan omhoog, dan weer naar beneden. En dit dan meerdere malen.

Om ca. 10.30 uur komen we in de plaats Beaumont. Hier staat een kerk. Dat hebben we nog niet vaak gezien. Zelden staan in de dorpen kerken, zoals wij die kennen.

Na Beaumont gaan we richting Burgh by Sands.

Na dit dorp krijgen we weer een pad met veel grote plassen.

Om ca. 11.00 uur zijn we in Burgh by Sands. Hier eten we brood onder een carport van een woning, dat te koop staat.

We komen hier ook bij een kerk. De kerk staat midden in het kerkhof. Overal liggen graven.

Na Burgh by Sands lopen we ca. 1 uur over een asfaltweg naar Drumburgh. Deze weg schijnt bij hoog water regelmatig onder water te staan. Er staan verschillende waarschuwborden langs de weg.

Er zijn zelfs barricades, die over de weg kunnen schuiven, als er geen verkeer meer over de weg mag.

We komen hier vrij veel wandelaars tegen, die vandaag in Bowness on Solway begonnen zijn. Ook rijden er veel fietsers, die met de wind in de rug naar Carlisle rijden en misschien vanmiddag met wind tegen terug moeten. Om 12.30 uur arriveren we in Drumburgh. Er staat op een bord bij de ingang van het dorp, dat er koffie te krijgen is. We volgen de borden en komen uit bij een schuurtje, waar een koffieautomaat hangt. Als we hier zitten, komen meerdere wandelaars langs voor koffie.

Eerst lopen we over een breed goed pad, maar daarna wordt het weer gras. We komen weer in de buurt van de River Eden. Dit pad ligt op de plaats, waar vroeger een spoorlijntje liep en is speciaal verhard voor de wandelaars.

Aan de rivierzijde staat lage beplanting, zodat de rivier goed zichtbaar wordt. We passeren een eilandje in de River, waar een ruïne op staat en kwelders, Bowness March genaamd.

Aan het eind van het pad lopen we door het laatste poortje en komen weer op de weg. We passeren een paar huizen, die te koop staan. Onderweg hebben we veel huizen gezien, die te koop staan. We passeren Port Carlisle en lopen langs de rivier naar Bowness-on-Solway.

Om ca. 14.30 uur arriveren we bij het eindpunt van de Wall. Het is een houten gebouwtje met de tekst, dat we welkom zijn en dat hier het eind is van de Hadrian's Wall Walk.

Aan de andere zijde staat, dat degene, die hier begint veel succes wordt gewenst.

Daarna gaan we op weg naar de B&B, Kings Arms Inn genaamd.

Als we hier aankomen, regent het nog steeds. Het heeft nagenoeg de gehele dag geregend.

Kings Arms Inn is een pub. We arriveren er tegen 15.00 uur. Het is een zeer eenvoudige B&B, maar het is redelijk netjes.

Jac en ik drinken eerst wat alvorens naar de kamer te gaan.

Als we gedoucht hebben, gaan we in de pub schrijven.
De pubbaas vertelt, dat de pub staat op een plaats, waar vroeger een
Romeins fort heeft gestaan.
Laat in de middag komen hier ook 4 Engelse dames, die we eerder hebben
gezien.
's Avonds eten we in deze pub en gaan op tijd naar bed.

=====

Dag 7: 8 augustus 2011. Bowness-on-Solway – Etten-Leur.

Om 7.30 uur vertrekt de bus naar Carlisle. Het is ca. 1 uur rijden. In Carlisle kunnen we vrij snel in de trein stappen naar Newcastle. Het is een rit van ca. 2 uur.

Om ca. 11.00 uur zijn we in Newcastle.

Om ca. 15.30 uur gaat er een bus naar de boot. Dus we hebben volop tijd om nog wat rond te kijken.

We gaan eerst koffie drinken en nemen een broodje.

We lopen wat door de stad en kopen een paar souvenirs en een boek van de Wall.

We staan op tijd bij de bushalte. Er staan nog enkele Nederlanders. Er is een koppel, dat ook een wandeltocht gemaakt heeft. Zij deden The Pennine Way, maar zij hebben deze tocht in meerdere fasen gedaan.

We zijn om ca. 15.00 uur in de vertrekhal.

We moeten nog ca. 45 minuten wachten eer we de boot op kunnen.

De boot vertrekt om 16.30 uur.

We eten 's avonds en 's morgens op de boot.

Om ca. 9.30 uur staan we weer op de wal in IJmuiden.

We gaan eerst koffie drinken bij kennissen van Jac.

Om ca. 12.00 uur zijn we weer in Etten-Leur.

